

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., w oparciu o orzeczenia lekarza orzecznika i Komisji Lekarskiej ZUS, odmówił wnioskodawcy S. W. prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Powyższą decyzję w drodze odwołania, zaskarżył S. W., który kwestionując rozstrzygnięcie w zakresie prawa do dodatku pielęgnacyjnego, wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego, podnosząc swój zły stan zdrowia i fakt, iż wymaga stałej opieki innej osoby.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi ustalił co następuje :

Wnioskodawca S. W. urodzony (...), uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji przyznanym do dnia 30 czerwca 2017r. złożył w dniu 31 maja 2017 roku wniosek o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dalszy okres (wniosek k.171 akt rentowych).

Orzeczeniem z dnia 30 czerwca 2017 roku lekarz orzecznik ZUS nie stwierdził u wnioskodawcy niezdolności do samodzielnej egzystencji. (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k.173 akt rentowych).

Wobec sprzeciwu wnioskodawcy od powyższego orzeczenia Komisja Lekarska ZUS po ponownym zbadaniu odwołującego orzeczeniem z dnia 1 sierpnia 2017r. również nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do samodzielnej egzystencji (orzeczenie k.175 akt rentowych).

W oparciu o powyższe orzeczenie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w dniu 3 sierpnia 2017 roku wydał zaskarżoną decyzję, na mocy której odmówił wnioskodawcy prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji (decyzja k.175 akt rentowych).

W wyniku odwołania wnioskodawczyni Sąd ustalił, w oparciu o dowód z opinii biegłego lekarza sądowego neurologa, iż stwierdza się u niego przebyty udar krwotoczny mózgu obecnie bez objawów istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, która w ocenie biegłego nie powoduje niezdolności do samodzielnej egzystencji wnioskodawcy (opinia neurologa dr J. Z. k.10-11 odwrót).

Na podstawie dowodu z opinii biegłego lekarza sądowego diabetologa Sąd ustalił, że występująca u wnioskodawcy cukrzyca typu 2 wyrównana względnie, powikłana stopą cukrzycową leczona operacyjnie amputacją trzech palców nie powoduje niezdolności do samodzielnej egzystencji (opinia biegłego diabetologa k. 12-13 odwrót).

W oparciu o dowód z opinii biegłego pulmonologa, Sąd ustalił, że stwierdza się u odwołującego przewlekłą obturacyjną chorobę płuc o łagodnym przebiegu, która ze stanowiska pulmonologa nie powoduje u niego niezdolności do samodzielnej egzystencji (opinia biegłego pulmonologa k.14-15).

Na podstawie dowodu z opinii biegłego kardiologa, Sąd uznał, iż stwierdza się u niego kardiomiopatię rozstrzeniową w okresie wydolności krążenia III/ (...), przewlekłą chorobę niedokrwinną serca po przebyłym zawale mięśnia serca, ciężką dysfunkcją skurczową lewej komory serca EF 21%, blok lewej odnogi pęczka H., stan po wszczepieniu układu defibrylującego, kardiowertera w ramach prwencji pierwotnej nagłego zatrzymania serca w sierpniu 2016r., nadevisnienie tętnicze, przebyty udar krwotoczny mózgu przy współistniejącej cukrzycy insulinozależnej, które to schorzenia powodują u niego niezdolność do samodzielnej egzystencji na okres dwóch lat od 1 lipca 2017r.

(opinia biegłego kardiologa pisemna k.16-17 odwrót, pisemna opinia uzupełniająca k.36, opinia ustna uzupełniająca 6 min. 01 sek. protokołu elektronicznego k.53).

Sąd nie znalazł podstaw do dalszego uzupełniania opinii przez biegłych lekarzy sądowych, w szczególności nie znalazł podstaw do udzielania organowi rentowemu terminu do ustosunkowania się do opinii ustnej biegłego kardiologa, gdyż opinia ta niczym nie różni się od pierwotnej opinii pisemnej a jedyna różnica polega na twierdzeniu biegłej, że ustala niezdolność okresową a nie trwałą z uwagi na ewentualny postęp medycyny.

W oparciu o opinię biegłego neuropsychologa, Sąd ustalił, że u S. W. występują zaburzenia sprawności procesów poznawczych i czynności wykonawczych świadczące o zmianach organicznych w mózgu, aktualnie w znacznym stopniu zakłócające codzienne funkcjonowanie, objawy obniżone krytycyzmu wobec własnych deficytów, bez tendencji agrawacyjnych w trakcie badania co wskazuje, że wnioskodawca wymaga pomocy i opieki innych osób w normalnym funkcjonowaniu (opinia biegłego neuropsychologa k.18-18 odwrót).

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy w szczególności szczegółowe, obiektywne i rzetelne opinie biegłych lekarzy sądowych neurologa, diabetologa i pulmonologa a w szczególności opinii kardiologa i neuropsychologa dawał wszelkie podstawy do rozstrzygnięcia sprawy i uznania zgromadzonych dowodów za wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

zważył co następuje :

Zgodnie z treścią art. 75 § 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. nr 39 z 2004 r., poz.353 ze zm.) dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

Za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji uznaje się osobę, u której stwierdzono naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych (art. 12 ust 5 powołanej ustawy).

Mając na uwadze powyższe oraz uwzględniając ustalenia Sądu meriti, poczynione w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, w sposób jednoznaczny należy stwierdzić, iż wnioskodawca S. W. nadal jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji i musi korzystać ze stałej pomocy osób trzecich w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Stwierdzony u wnioskodawcy stan zdrowia i stopień naruszenia sprawności organizmu wskazuje na konieczność opieki i pomocy innych osób w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych znajduje pełne potwierdzenie w treści opinii biegłego lekarza sądowego kardiologa zarówno opinii pisemnych jak i opinii ustnej uzupełniającej, jak i opinii biegłego neuropsychologa, które to opinie w ocenie sądu jako rzetelne, jasne i obiektywne, stanowią wiarygodne źródło dowodowe.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak sentencji wyroku, stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem

doręczyć pełnomocnikowi ZUS wypożyczając akta

rentowe i doręczając odpis protokołu rozprawy.